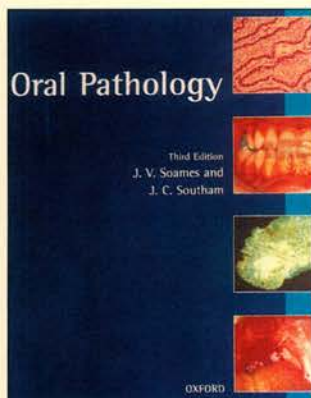

J.V. Soames, J.C. Southam. Oral pathology. Derde druk. 340 bl., geïll. Oxford: Oxford University Press, 1998. Prijs £ 29.95. ISBN 0 19 262 894 1.

Dat het boek van de Engelse oraalpathologen Soames en Southam binnen vijftien jaar al een derde druk beleeft, zegt al veel over de kwaliteit. Hoewel het vooral een studieboek is, zal de student tandheelkunde het ook later in zijn praktijk graag als naslagwerk willen raadplegen.

Anders dan de associatie met histopathologie die het begrip 'Oral Pathology' bij velen in eerste instantie zal oproepen, ligt de aantrekkelijkheid van dit boek vooral ook in de aandacht die

aan de klinische en röntgenologische aspecten is besteed. In dit verband is het eigenlijk opvallend dat niet tevens bij iedere aandoening de behandeling aan bod komt.

Het taalgebruik is duidelijk en ter zake. De talrijke kleurenafbeeldingen zijn van goede kwaliteit. Aan het einde van ieder van de achttien hoofdstukken is een beknopte literatuurlijst van recente datum toegevoegd. Wanneer de inhoud en de kwaliteit van dit leerboek inderdaad representatief zijn voor de opleiding tot tandarts in Engeland – niets wijst er op dat dit niet het geval zou zijn – dan is dat in ieder geval voor ondergetekende een stimulans het te gebruiken bij het onderwijs voor de student tandheelkunde in Nederland, in het bijzonder in Amsterdam.

I. van der Waal, Amsterdam

H.H.J. Groeneveld. Osteogenic protein-1 in human bone regeneration. 100 bl. Amsterdam: Vrije Universiteit Amsterdam, 1999. Academisch proefschrift.

Bij kaakchirurgie, schisischirurgie en preprothetische chirurgie (mandibula-augmentaties, sinuslifting) staan botvervangende materialen sterk in de belangstelling. Hoewel autologe bottransplantaten nog steeds de gouden standaard zijn, lijken andere mogelijkheden steeds dichterbij te komen. Globaal zijn er drie categorieën botvervangers te onderscheiden: synthetische materialen, gedeproteïniseerde botmatrix en gedemineraliseerde botmatrix. Dit proefschrift gaat over de laatste categorie, de 'demineralized bone matrices', of DBM.

Heteroloog of xenoloog DBM wordt al lang gebruikt, maar de laatste tijd is de belangstelling sterk toegenomen. De inducerende werking van DBM lijkt te berusten op het feit dat het kleine hoeveelheden regulerende eiwitjes bevat, de 'Bone Morphogenic Proteins', BMP's. Biotechnologie heeft het mogelijk gemaakt dergelijke BMP's in grotere hoeveelheden te produceren. Het idee dat DBM verrijkt met BMP's een veelbelovend botsubstituut kan zijn, is de basis voor dit proefschrift.

Er zijn tegenwoordig ongeveer vijftien verschillende BMP's bekend en voor dit onderzoek is gekozen voor het BMP-7, dat ook 'Osteogenic Protein-1', (OP-1) wordt genoemd. Het onderzoek valt in twee onderdelen uiteen. In de eerste plaats een *in vitro* gedeelte. Hierin werd nagegaan of beenmergcellen van verschillende donoren door OP-1 in een osteogene richting worden gestimuleerd. Er blijkt inderdaad een dosis-responserelatie te zijn en hogere

concentraties OP-1 geven gemiddeld een sterkere stimulatie. Een probleem is echter dat bij de 32 monsters beenmergcellen die werden gebruikt er 7 waren die in het geheel niet reageerden op de stimulatie door OP-1. Dit verschijnsel blijkt niet samen te hangen met geslacht, leeftijd of de uitgangsimpliciteit van de beenmergcellen van de verschillende donoren.

Het tweede deel van het onderzoek bestond uit twee klinische onderzoeken. Beide onderzoeken werden uitgevoerd bij patiënten die een sinuslifting hadden ondergaan. Na zes maanden werden er implantaten geplaatst. Door gebruik te maken van een trepaanboor konden van elke patiënt botbiopten worden genomen die histologisch werden geëvalueerd. In het eerste onderzoek werd gebruikgemaakt van humaan DBM om de sinus te vullen. De resultaten zijn over het algemeen goed, maar opvallend is dat de hoeveelheid gemineraliseerde botmatrix en het restvolume DBM sterk varieert en deze parameters negatief gecorreleerd zijn, hetgeen betekent dat er grote individuele variatie in de weefselreactie is.

In het tweede klinische onderzoek werden de resultaten van verschillende behandelingen vergeleken. Behalve autogeen bot werd ook DBM of DBM geladen op OP-1 gebruikt voor sinuslifting. Elke behandeling werd op drie patiënten toegepast. De resultaten van het OP-1 geladen BMP blijken wisselend: in één patiënt gaat het goed, in één patiënt gaat het matig en één patiënt vertoont nauwelijks botaanmaak in de eerste zes maanden. Ook na twaalf maanden is bij deze patiënt nauwelijks bot gevormd.

De conclusie van dit onderzoek moet dan ook zijn dat OP-1 geladen BMP in principe in staat is om botregeneratie in de mens te induceren, maar dat de resultaten nog zo onzeker zijn dat routinematige klinische toepassing voorlopig nog niet verantwoord is.

J.C. Maltha, Nijmegen

R. Marxkors, A. Wolowski. Unklare Kiefer-Gesichtsbeschwerden. Abgrenzung zahnärztlich-somatischer von psychischen Ursachen. 198 bl., geïll. München/Wenen: Carl Hanser Verlag, 1999. ISBN 3 446 19456 8.

Dit boek is geschreven om in één adem uitgelezen te worden, maar het is beter om het af en toe eens uit de hand te leggen. Het palet van problemen dat besproken wordt is zo breed, dat de lezer af en toe een kleine pauze nodig heeft om al deze informatie te verwerken. Het boek is geschreven in het Duits maar leest gemakkelijk als men zich eenmaal aan de voor onze taal lange zinnen heeft gewend; 'angefreundet' zoals dat bij de oosterburen heet.

'Unklare Kiefer-Gesichtsbeschwerden' is verdeeld in twee delen: een algemeen deel van de hand van Wolowski en een specifiek deel van de hand van Marxkors. Beide auteurs zijn echter perfect op elkaar ingespeeld, zodat het lijkt alsof het boek van slechts één persoon met een zeer brede theoretische en klinische ervaring stamt. Centraal staat de diagnostiek van onduidelijke, diffuse, klachten in het gezicht en de kaken waaraan zowel somatische als psychische oorzaken ten grondslag kunnen liggen. Alhoewel het doel van de auteurs is de tandarts te helpen bij het herkennen en differentiëren van problemen, worden ook talloze tandheelkundige therapeutische adviezen gegeven. De tekst wordt rijkkelijk toegelicht met kleine maar duidelijk geformuleerde en verhelderende voorbeelden van patiënten. Kampioene is ongetwijfeld een nette dame 'durchaus intelligent, wenn nicht hochintelligent' die tijdens haar reis langs diverse praktijken 63 bovenprothesen verza-

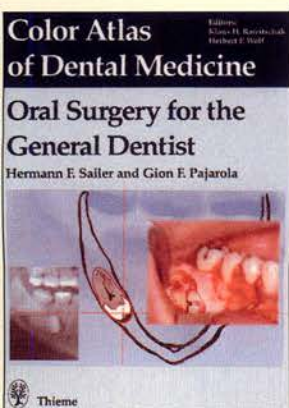
meld had. De schrijvers uiten hun verwondering dat de 27ste of de 49ste tandarts toch weer een poging waagde.

In het algemene deel staat het arts-patiëntgesprek van anamnese tot diagnose centraal. Een apart hoofdstuk is gewijd aan de noodzaak om dit gesprek goed te documenteren. In het tweede deel worden achtereenvolgens systematisch de totale prothese, kronen, bruggen, partiële prothesen en hybriden besproken. Ook de rol van het ogenschijnlijk gezonde gebit en van de occlusie worden belicht, alsmede galvanische effecten en allergieën. Het boek sluit met de standpuntsbepaling van de Deutsche Gesellschaft für Zahn-Mund- und Kieferheilkunde betreffende 'Komplementäre Verfahren' als psychotherapie, natuurgeneeskunde en alternatieve geneeskunde.

'Unklare Kiefer-Gesichtsbeschwerden' opent onze blik voor een probleemgebied waarmee we allen vroeg of laat kennismaken, maar dat niet bij de traditionele leerstof van de tandheelkundige opleiding hoort. Het is een aanrader voor iedereen die zich op deze 'verrassing' wil voorbereiden.

J.M.H. Dibbets, Marburg

Sailer HF, Pajarola GF. Oral surgery for the general dentist. 360 bl., geïll. Stuttgart: Georg Thieme Verlag, 1999. Prijs DM 298,00. ISBN 3 13 108241 0.

Dit boek, verschenen in de serie 'Color atlas of dental medicine', betreft een vertaling van het in 1996 bij dezelfde uitgever verschenen Duitstalige boek 'Orale Chirurgie'. Het moet niet als een leerboek worden beschouwd, maar als een soort praktische handleiding voor de student tandheelkunde, de tandarts algemeen-practicus en de kaakchirurg in opleiding. Bij alle beschreven procedures wordt aangegeven of het een eenvoudige ingreep betreft of dat meer van de chirurgische (en tandheelkundig/medische) vaardigheden van de behandel-

laar wordt geveerd.

De beschrijving van de gebitsextractie en dentoalveolaire chirurgische procedures is helder en fraai geïllustreerd. Een verschil met de Nederlandse situatie betreft vooral de wondbehandeling, voornamelijk het tamponneren van de alveole na chirurgische verwijdering van een gebitselement en het in voorkomende gevallen opvullen van de alveole met bot of botsubstituten. Een soortgelijk verschil is er ook bij de behandeling van abscessen, waarbij de auteurs, veel eerder dan in Nederland gebruikelijk is, overgaan tot klinische behandeling. Wel wordt ook door hen benadrukt dat het voornaamste principe 'ubi pus ibi evacua' is en niet het voorschrijven van antibiotica. Dit moet men beperken tot geselecteerde gevallen waarbij men met chirurgische drainage niet uitkomt of waar de algemene gezondheidstoestand van de patiënt de toediening van antibiotica rechtvaardigt.

Ook de procedure van de apexresecties wordt helder beschreven, waarbij moet worden opgemerkt dat bij de schematische tekeningen de resectie van de apex erg marginaal is en de caviteitspreparatie onvoldoende in de lengterichting van het wortelkanaal is weergegeven. Verder melden de auteurs dat amalgaam niet meer wordt toegepast, terwijl de ontwikkeling van goede alternatieven

voor amalgaam als retrograde afsluiting nog volop in beweging is. Deze discussie is nog niet gesloten.

De chirurgische behandeling van grote cysten, afwijkingen van de sinus maxillaris, speekselklierandoeningen en tumoren valt buiten het aandachtsgebied van de meeste tandartsen. Bovendien moet een dergelijke ingreep in alle gevallen worden voorafgegaan door een incisiebiopsie, c.q. de aandoening worden behandeld met een excisiebiopsie. Hierbij moet men niet alleen de reikwijdte van de chirurgische behandeling kunnen overzien, maar ook de mogelijke complicaties en de follow-up. Het hoofdstuk over de plastisch chirurgische correcties is eveneens goed geïllustreerd en betreft procedures die variëren van zeer eenvoudig tot complex. Het hoofdstuk over de dentale traumatologie is summier. Bij de behandeling van fracturen van het aangezichtsskelet wordt vooral ingegaan op de conservatieve behandeling van fracturen van de mandibula. In Nederland worden deze fracturen momenteel vooral behandeld met plaatosteosynthesen. Het hoofdstuk over de laserchirurgie is eveneens zeer summier.

Samenvattend kan worden gesteld dat het een fraai boek betreft over een groot aantal chirurgische ingrepen in en rond de mond. Vooral de zeer informatieve illustraties kunnen voor de in chirurgische procedures geïnteresseerde tandarts van grote waarde zijn, evenals voor de kaakchirurg in opleiding.

A. Vissink, Tynaarlo

H. Tobi. Some issues in applied statistics in clinical restorative dental research. 116 bl. Amsterdam: Universiteit van Amsterdam, 1999. Academisch proefschrift. ISBN 90 9012562 0.

Het doel van bovenstaand proefschrift is het belang van en de aandacht voor methodologische aspecten, in het kader van tandheelkundig klinisch onderzoek, te vergroten. Uit een scala van mogelijke onderwerpen heeft de auteur gekozen voor de volgende drie thema's: beoordelaarsovereenstemming, levensduuranalyse van restauraties in een 'split-mouth-design', en doelmatigheidsonderzoek binnen de tandheelkunde. Aan elk onderwerp worden twee hoofdstukken besteed, het geheel wordt afgesloten met een algemene discussie.

Beoordelaarsovereenstemming is een belangrijke determinant voor de betrouwbaarheid van onderzoek. Aan de hand van de marginale randaansluiting wordt een vergelijking gemaakt. Klassiek werd de betrouwbaarheid bepaald door het percentage overeenstemming te berekenen. Veel beter is het echter om een combinatie te gebruiken van Cohen's kappa met betrouwbaarheidsinterval en McNemar's test. In hoofdstuk drie wordt ingegaan op de meerwaarde van loglineaire modellen. Deze stellen de onderzoeker in staat om tegelijkertijd naar beoordelaarsvariatie en materiaalprestatie te kijken. Overeenstemming kan namelijk samenhangen met de prestatie van het materiaal zelf.

In een split-mouth-design worden bijvoorbeeld verschillende typen restauraties in dezelfde mond gemaakt. Vaak wordt een mogelijk patiënteffect in de data-analyse genegeerd: elke vulling wordt als een onafhankelijke observatie meegenomen. In hoofdstuk vier toont de auteur aan dat dit niet correct is. Zij beveelt logistische regressie aan als alternatief voor zeer ingewikkelde technieken die op dit gebied bestaan. In het volgende hoofdstuk wordt deze methode toegepast op data van 15-jaarsoverleving van amalgaamvullingen die op een verschillende wijze in een gecontroleerd klinisch onderzoek zijn vervaardigd. Na 15 jaar blijkt 17% van de

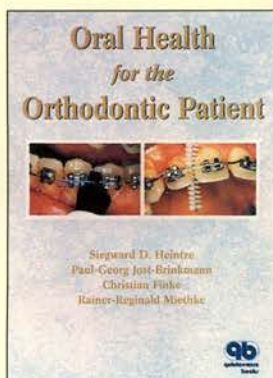
restauraties te zijn vervangen. De grootste risicofactoren zijn het type amalgaam en de operateur.

In hoofdstuk 6 worden (eerder in het *British Medical Journal* gepubliceerde) richtlijnen beschreven die de kwaliteit van economische evaluaties moet vergroten. Om aan een aantal tekortkomingen op ethisch en methodologisch gebied tegemoet te komen, worden aanpassingen voorgesteld. Dit geheel wordt gebruikt om de doelmatigheid van het gebruik van amalgaam en composiet te vergelijken voor het re-restaureren van oude klasse II-amalgaamrestauraties. Vijf jaar na plaatsing voldoen alle composiet- en amalgaamrestauraties nog. Het opnieuw vullen van oude amalgaamrestauraties met composiet is even effectief als opnieuw vullen met amalgaam maar ongeveer twee keer zo duur. De vraag is natuurlijk wel of dit op de lange termijn ook nog zo is.

Dit proefschrift maakt duidelijk dat voor klinisch tandheelkundig onderzoek kennis van de methodologie en de statistiek onontbeerlijk is. Voor diegenen die zich daarmee bezig houden is het boek aanrader. Niet omdat het pasklare oplossingen biedt voor een aantal lastige aspecten van klinisch onderzoek, maar wel omdat het aanzet tot nadenken over en vervolgens rekening houden met deze aspecten.

J.H.G. Poorterman, Amsterdam

S.D. Heinze e.a. Oral health for the orthodontic patient. 152 p. geïll. Illinois: Quintessence Publishing, 1998. Prijs £ 38.00. ISBN 0 86715 295 8.

Een goede mondhygiëne is een vereiste bij orthodontische behandelingen. In dit boek worden procedures besproken voor het op peil brengen en houden van de mondhygiëne van orthodontische patiënten. Het boek is volgens de Duitse auteurs vooral bedoeld voor algemeen-practici, parodontologen en orthodontisten.

In het eerste hoofdstuk wordt ingegaan op de tandheelkundige en esthetische voordelen van orthodontische behandelingen en de risico's die daarbij een rol spelen. In het bijzonder besteden de auteurs aandacht aan risicofactoren voor het ontstaan van cariës en parodontale afwijkingen. In het tweede hoofdstuk worden allerlei tests besproken waarmee deze risico's bij orthodontische patiënten kunnen worden vastgesteld. In hoofdstuk 3 worden diverse maatregelen uit de doeken gedaan die kunnen worden aangewend om tandplaque op professionele wijze te verwijderen. Hierbij gaan de auteurs uitgebreid in op de abrasiviteit van polijstmiddelen en wordt de effectiviteit van professionele profylaxe uitvoerig besproken. Tevens wordt aandacht besteed aan tandheelkundige restauraties, fissuurlakken en voedingsadviezen.

In hoofdstuk 4 wordt een speciale index (Ortho Plaque Index) voor het meten van plaque-accumulatie bij patiënten met vaste apparatuur geïntroduceerd. De schrijvers bespreken de voor- en nadelen van diverse tandenborstelontwerpen, poetsmethoden en het gebruik van tandzijde en interdentale borstels. Het gebruik van diverse farmaceutische hulpmiddelen, zoals fluoride- en chloorhexidinespoelmiddelen en -vernissen, wordt in hoofdstuk 5 aan de orde gesteld. De informatie uit de voorgaande hoofdstukken wordt in het laatste hoofdstuk geïntegreerd tot een mondhygiëneprogramma voor orthodontische patiënten. Een opvallende tekortko-

ming aan dit hoofdstuk is dat er in het geheel niet wordt aangegeven wie er verantwoordelijk is voor welke mondhygiënische maatregelen. Ook wordt de rol van de mondhygiënist niet besproken. Het boek besluit met een uitgebreide literatuurlijst.

Het boek is helder geschreven en voorzien van vele duidelijke kleurenillustraties. Het boek kan worden aanbevolen aan tandartsen en orthodontisten, die zijn geïnteresseerd in de mondhygiënische mogelijkheden bij orthodontische patiënten. Ook voor studenten tandheelkunde en mondhygiënist kan het boek nuttig zijn. Gezien de nogal uitputtende en enigszins academisch aandoende benadering van sommige items (zoals de cariësriscotesten en fissuurlakken) zal het boek de praktisch ingestelde clinicus wellicht wat minder aanspreken.

H.J. Rimmelink, Almelo

W. Harzer (red.) Lehrbuch der Kieferorthopädie. 299 bl., geïll. München/Wenen: Carl Hanser Verlag, 1999. ISBN 3 446 18548 8.

Dit boek geeft in twaalf hoofdstukken in het Duits een overzicht van de belangrijkste gebieden binnen de orthodontie. De auteur heeft als doelgroep voor zijn leerboek studenten tandheelkunde, assistenten in opleiding, tandartsen en orthodontisten voor ogen. Om zo volledig mogelijk te zijn, wordt een groot aantal onderdelen van de orthodontie besproken, maar de onderwerpen kunnen daarvoor niet in hun volledigheid behandeld worden.

Na een historisch overzicht van de ontwikkelingen in de orthodontie, dat in 1960 eindigt, geeft de auteur een samenvatting van de benodigde kennis voor het maken en uitvoeren van een orthodontisch behandelplan. Volgens dit schema worden in de daaropvolgende hoofdstukken diagnostiek, behandelingsplanning en therapie uiteengezet. Ter illustratie dienen veel zwart-wit foto's en tekeningen en uitgebreide case-reports. Aan het eind van ieder hoofdstuk worden in korte samenvattingen de belangrijkste punten herhaald. Er wordt ook ingegaan op nieuwste diagnostische ontwikkelingen, zoals video-imaging als voorbereiding voor chirurgie. Interessant is ook het hoofdstuk over bespelen van muziekinstrumenten en orthodontische afwijkingen.

Voordeel van dit boek is dat het een overzicht geeft van orthodontische afwijkingen, behandelingsplanning en uitvoering. Door de veelomvattendheid en complexiteit van het onderwerp is een diepgaande bespreking onmogelijk, maar de geïnteresseerde lezer vindt voldoende informatie voor verdere studie.

M. von Böhl, Nijmegen

D.A. McGowan. An atlas of minor oral surgery. 2e druk. 64 bl., geïll. London: Martin Dunitz, 1999. Prijs £ 39.95. ISBN 1 85317 766 0.

De tweede druk van dit handzame, geheel op de praktijk gerichte boek begint met enkele korte inleidende hoofdstukken over het stellen van de diagnose, de preoperatieve voorbereiding, de principes van chirurgische ingrepen en de daarbij behorende nazorg. Het merendeel van het boek is gewijd aan de uitvoering van veel voorkomende, kleine chirurgische ingrepen in de mond. Zo wordt ruim aandacht besteed aan het verwijderen van wortelresten, stap voor stap uiteengezet en duidelijke geïllustreerd.

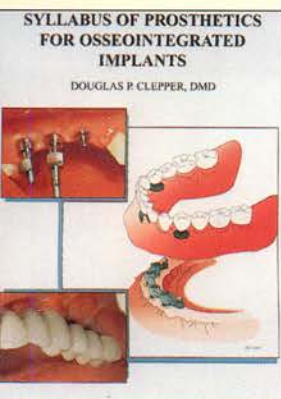
Vanzelfsprekend wordt uitvoerig stilgestaan bij de verwijdering van verstandskiezen in boven- en onderkaak. Ook correctie van orthodontisch gerelateerde afwijkingen, zoals een hypertrofisch frenulum van de bovenlip en verwijdering van een geïmpacteerd hoektand in de bovenkaak, komen aan bod. In een apart hoofdstuk worden enkele beperkte preprothetisch-chirurgische behandelingen besproken. Daarbij moet worden gedacht aan het corrigeren van een onregelmatige edentate kaakwal, het verwijderen van een fibreus tuber maxillare en de verwijdering van een 'prothese-fibroom'.

Cystenbehandeling is het onderwerp van een volgend hoofdstuk. Daarin wordt aandacht besteed aan zowel cysten in het bot als in de weke delen, in het bijzonder de mukeuze retentiecyste van de onderlip. De afsluitende hoofdstukken betreffen de biopsie, respectievelijk het sluiten van een oroantrale fistel.

De kracht van deze beknopte, fraai in kleur uitgegeven atlas ligt vooral in het duidelijk beschrijven en illustreren van enkele veelvoorkomende kleine kaakchirurgische ingrepen. Wat eigenlijk ontbreekt, is een kritische indicatiestelling voor de diverse ingrepen. Verder wordt ook bespreking van eventueel te verwachten complicaties gemist. Vooral dat laatste is jammer, aangezien het voor de algemeen-practicus, die zich op het kaakchirurgische vlak begeeft, belangrijk is om van tevoren een goede inschatting te kunnen maken van eventuele complicaties. Pas dan zal hij een verantwoorde afweging kunnen maken of hij zelf de betreffende behandeling kan uitvoeren of dat hij deze liever aan de kaakchirurg over laat.

I. van der Waal, Amsterdam

D.P. Clepper. Syllabus of prosthetics for osseointegrated implants. 716 bl., geïll. Augusta: Omega Publications, 1997. ISBN 1890637 009.

Dit meer dan 700 pagina's tellende boek met bijdragen van bekende implantologen als Ch.E. English en G. Niznick bestaat uit twee delen. Het eerste deel beschrijft de algemene principes van het toepassen van orale implantaten in volledig en gedeeltelijk edentate situaties en bij solitaire vervanging. Veel aandacht wordt daarbij besteed aan de diagnostiek en de indicatie, de voor- en nadelen van het verbinden van implantaten met natuurlijke elementen, het cemente-

ren of 'verschroeven' en keuze van aantal en positie van implanta-ten in de diverse indicatiegebieden. Veel prachtige tekeningen en klinische voorbeelden ondersteunen de tekst.

In het tweede deel worden de mogelijkheden van een aantal implantaatsystemen in detail beschreven. De meeste aandacht gaat daarbij uit naar het Paragon™- en het Spectra®-systeem (Niznick). Er is echter ook uitgebreid aandacht voor het 3i™, het Steri-Oss®, het Calcitek®, het Brånemark®- en het BioHorizons®-systeem.

In het voorwoord geeft de auteur aan dat hij niet alleen de suprastructuren maakt, maar ook zelf al zijn patiënten implanteert. Dat is duidelijk in het boek te herkennen, al doet de titel van het boek anders vermoeden. De auteur beperkt zich niet tot de puur prothetische aspecten; in tegendeel. Hij gaat ook uitgebreid op chirurgische aspecten in, wel uitgaande van de overtuiging dat het prothetisch probleem het behandelen met implantaten dicteert.

Het boek is voor iedere tandarts die zich actief met de (prothetische aspecten) van de orale implantologie bezighoudt aan te bevelen, in het bijzonder degenen die met een van bovengenoemde systemen in eigen praktijk al dan niet in samenwerking met een implanterend collega of kaakchirurg werken.

M.A.J. van Waas, Bunnik

Recensie-exemplaren

Het merendeel van de hier aangekondigde uitgaven zal nog nader in één van de volgende afleveringen worden besproken:

- Helmerhorst EJ. Design and characterization of antimicrobial peptides based on salivary histatins. 175 bl., geïll. Amsterdam: Vrije Universiteit Amsterdam, 1999.
- Käyser AF et al, red. Het tandheelkundig jaar 1999. 214 bl., geïll. Houten/Diegem: Bohn Stafleu Van Loghum, 1998. Prijs f 145,00. ISBN 90 313 2768 9.
- Morris RB. Strategies in dental diagnosis and treatment planning. 293 bl. Londen: Martin Dunitz, 1999. Prijs £ 49,95. ISBN 1 85317 568 4.
- Fricker JP. Orthodontics and dentofacial orthopaedics. A comprehensive textbook.. 529 bl. Canberra: Tidbinbilla Pyt Ltd, 1998. Prijs AUS \$ 129,95. ISBN 0 646 35231 8.
- Meechan JG, Robb ND, Seymour RA. Pain and anxiety control for the conscious dental patient. 373 bl., geïll. Oxford: Oxford University Press, 1998. Prijs £ 29,95. ISBN 0 19 262848 8.